

der skal meddeles Indfødsret til en Mand, der kun har opholdt sig her i Landet i 4 Aar, saa forekommer dette mig at være en meget stor Afvigelse fra det i Loven Bestemte, nemlig 15 Aar. De Grunde, der fremføres for at give denne Mand Indfødsret, have ikke for mig den Vægt, at jeg kunde give ham min Stemme til Indfødsrets Erhvervelse uden meget stor Tvivl. Var det saaledes, at Bedkommende var gift her i Landet med en dansk Kvinde og havde Børn, og saaledes havde fastet Bo her i Landet, da kunde dette for mig være en meget væsentlig Grund til at afvige fra Bestemmelsen om de 15 Aars Ophold, men det er ikke Tilfældet. De Grunde, der fremføres for hans Optagelse i Loven, stille sig for mig som nærmest gaaende ud paa, at han kunde opnaa en bedre Samfundsstilling her i Landet, opnaa en større Løn eller noget Saadant, men det er ikke Grunde, der kunne være fyldestgjørende for mig til at give en saadan Mand Indfødsret. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, at man ialtsald ikke denne Gang giver Bedkommende Indfødsret; thi det kunde have saadanne Følger, at vi bagefter kunde komme til at fortryde det. Min Stilling er derfor den, at jeg stemmer imod, at den under Nr. 70 anførte Bøssemager Hauschildt faar Indfødsret meddelt.

Ordføreren (Claudi): Det ærede Medlem, som talte nu, gik ud fra, at der ved Lov var givet Bestemmelse om det Tidsrum, hvori Udlændinge, som ikke høre til noget af vore Frændesfolk, skulde have opholdt sig her i Landet, nemlig 15 Aar. Han sagde ikke blot en Gang, men vist et Par Gange, at han gik ud fra den Antagelse, at dette Tidsrum var bestemt ved Lov. Saavidt jeg veed eller skjønner, ligger der en Misforstaaelse til Grund derfor. Det kan anses som en Bedtægt heri Thinget, at man har fordret 15 Aars Ophold af dem, som er fødte i andre Lande end Norge og Sverig. Men en Bedtægt er ikke en Lov, og det er saa langt fra, at det i hele Rigsdagen har været anerkjendt som Noget, der ikke kunne afviges fra, at det endogsaa i en Betænkning i Folkethinget fra 1874 er fremhævet af Udvalget — og det er gjentaget i en Betænkning fra ijsor — at det er ikke Varigheden af Opholdet, som det hovedsagelig beror paa — men noget ganske Andet. Saavidt jeg har opfattet det, er det af dette Udvalg udtalt, at det væsentlig beror paa et Skjøn, hvorvidt en Person er værdig til at forundes Indfødsret, at det væsentlig beror paa de om den paagjældende Person modtagne til-

fredsstillende Oplysninger og ikke paa Noget, der kan betegnes som Grundfættninger, om der bør tildeles den Paagjældende Indfødsret. Dertil kommer, at dette Thing, om det end i Reglen har fordret eller set hen til, at Bedkommende har opholdt sig her i 15 Aar, dog vist ogsaa har gjort Undtagelser fra Reglen. Om jeg husker ret, blev der saaledes her i Thinget 1880—81 stemt for at meddele Indfødsret til en Person, som var født i Tydskland, var 28 Aar gammel og kun havde opholdt sig her i 8 Aar. Noget lignende var Tilfældet med to i Rusland fødte, som kun havde været her i 8 til 9 Aar. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse ved at betegne Fordringen om 15 Aars Ophold som Noget, der var givet ved Lov, bestemt ved Lov.

Hauerslev: Det er meget muligt, [at jeg ved at betegne 15 Aars Opholdet som fastsat ved Lov har gjort mig skyldig i en Feil, men det har dog været Minimummet af det Næretal, man har sat for Bedkommendes Ophold som Betingelse for Erhvervelsen af Indfødsret. Ligeoverfor den Person, her er Tale om at optage paa Listen som berettiget til Indfødsret, vil jeg dog nævne, at hvis den omtalte Bøssemager havde været Nordmand eller Engländer af Fødsel, vilde mine Betæneligheder ikke have været nær saa store, som de ere netop nu, hvor det dreier sig om en indfødt Tydsker. Det har forekommet mig, at Tydskland jo ikke er saa meget velvilligt stemt overfor danske Udlændinger. Dermed vil jeg ikke have sagt, at vi skulle hævne os paa dem, som indvandre fra Tydskland her til Landet, men der forekommer mig dog ikke at være nogen Grund til at gjøre dem en særlig Indrømmelse, ja, den største Indrømmelse, der endnu er gjort netop med Hensyn til den Frist, indenfor hvilken de skulle have opholdt sig her i Landet.

Da Ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Overensstemmende med Udvalgets Forslag fattes derpaa det Spørgsmaal under Afstemning, hvorvidt den under Nr. 70 opførte Person: Friedrich Martin Daniel Hauschildt, examineret Bøssemager, af Kjøbenhavn, født i Storhertugdømmet Mecklenburg-Schwerin skal blive staaende paa Lovforslaget.

Dette vedtoges med 38 St. mod 11.